

58 KOCIANOVA HOUSLOVÁ SOUTĚŽ

XI. FESTIVAL KOCIANOVO ÚSTÍ

A je to opět tady! Středeční devátá hodina se nesla ve znamení slavnostního zahájení 58. ročníku Kocianovy houslové soutěže. Mezinárodní podnik, nesoucí jméno slavného rodáka, virtuosa a pedagoga, pomalu, ale jistě atakuje jubilejní šedesátku, ten letošní má pořadové číslo 58. V sále orlickoústecké Základní umělecké školy Jaroslava Kociána změní letos své síly houslisté ze 12 zemí, rozdělení budou, jako již tradičně, do čtyř kategorií.

ROČNÍK PLNÝ ZMĚN

Právě v koncertním sále „zušky“ se odehrálo slavnostní zahájení, prostranství před školou, kde se oficiální ceremoniál obvykle koná, totiž slibovalo přítomným pouze „psí počasí“. Vevnitř naopak odstartovala 58. KHS se vší parádou. O ní se postaral úvodní skladbou na marimbu Jakub Šilar, jeden z nejtalentovanějších žáků místní školy a vítěz celostátní soutěže ZUŠ ve hře na bicí nástroje. Jelikož letošní ročník „Kocianky“ i doprovodného festivalu prošel řadou personálních změn, vůbec poprvé přivítala z pozice ředitelky soutěže přítomně Lenka Lipenská. „Prvním rokem mám možnost

pečovat o rodinné stříbro města Ústí nad Orlicí. Soutěž je klenotem mezi houslovými soutěžemi, šperkem mezi kulturními událostmi ve světě, vzácností, kterou stojí za to vytáhnout z depozitáře,“ uvedla mimo jiné ve svém projevu. Starosta Petr Hájek se tradičně držel své „vlajkové lodi“. Kromě toho adresoval soutěžícím následující vzkaz: „Přeji vám všem, abyste si pobyt v Ústí nad Orlicí užili, soutěžícím, aby zahráli své nejlepší výkony. Není důležité, kdo zvítězí, ale to, s jakým pocitem se budete ze soutěže vracet do svých domovů.“ Nejvyšší představitel města, které Kocianův hudební svátek dlouhodobě podporuje, také vyjádřil své potěšení z nové osobnosti, která se rozhodla svůj potenciál věnovat Kocianovu Ústí. „Jméno Pavla Šporcla je nejen zárukou dosavadní kvality, ale zejména i vysoké naděje do budoucnosti,“ uvedl starosta města.

„MILÉ DĚTI, JÁ TADY BUDU“

Umělecký ředitel festivalu Kocianovo Ústí a patron soutěže Pavel Šporcl samozřejmě na zahájení nemohl chybět. Podle svých slov přicestoval do dů-

ZPRAVODAJ

Č.2

KOCIANOVO ÚSTÍ

ČTVRTEK 5. KVĚTNA 2016

9.00	SOUTĚŽ I. KATEGORIE (JEDNOKOLOVÁ) VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ I. KATEGORIE 30 MINUT PO UKONČENÍ KATEGORIE
13.00	2. KOLO II. KATEGORIE VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ II. KATEGORIE 30 MINUT PO UKONČENÍ 2. KOLA
16.00	LOSOVÁNÍ 1. KOLA IV. KATEGORIE
16.30	1. KOLO IV. KATEGORIE VYHLÁŠENÍ POSTUPUJÍCÍCH IV. KATEGORIE DO 2. KOLA A LOSOVÁNÍ 2. KOLA IV. KATEGORIE 30 MINUT PO UKONČENÍ 1. KOLA
19.30	KOSTEL NANEBEVZETÍ PANNY MARIE, 3. FESTIVALOVÝ KONCERT

ROZMARY POČASÍ ZAČÁTEK NEZHATILY

věrně známého prostředí. „Pro mě je vracet se do Ústí jako jezdit domů. Strávil jsem zde prakticky celé dětství, pět úžasných let plných příprav na jednu z nejdůležitějších soutěží pro mladé houslisty v Evropě a pro nejdůležitější soutěž tohoto věku u nás v republice,“ řekl na úvod svého vystoupení. Všem účastníkům, kteří budou soutěžit o laureátský titul a další ocenění, adresoval slova povzbuzení. „Vyhral jsem Kocianku v roce 1986, stále si na to dobře pamatuji, takže vím, jak se soutěžící cítí a budou i letos cítit. Přeji vám, milí soutěžící, aby se vám hrálo co nejlépe, abyste si zahráli především pro radost a nejlépe, jak jste připraveni, abyste se sem rádi vraceli. Aby to byla radost pro nás všechny, aby byla Kocianka soutěží rodinného typu,“ zaznělo z úst Pavla Šporcla. „Budu se tady různě pohybovat, pokud budete chtít cokoli vprobat či pohládit, milé děti, já tady budu,“ doplnil ještě s humorem.

POROTA PŘÍSNÁ, ALE SPRAVEDLIVÁ

Před losováním první kategorie nemohlo chybět také slovo předsedy odborné poroty, jímž je již posedmým pedagog pražské AMU a dlouholetý primárius Kocianova kvarteta Pavel Hůla. Právě on je v čele sedmičlenné mezinárodní poroty, v níž kromě Čechů nechybí zástupci z Belgie, Polska či Japonska. „Mohu vám slíbit, že budeme přísní, ale také spravedliví. Byl bych rád, aby i ti, kdo zde nezvítězí, si z Ústí odvezli tu nejlepší vzpomínku a inspiraci pro budoucnost,“ dodal na závěr svého vystoupení.

ÚTERNÍ ROZJEZD V RYTMU TANGA POSLUCHAČE OHROMIL

Úterním vystoupením akordenisty Vojtecha Szabóa a patrona KHS Pavla Šporcla začal XI. ročník festivalu Kocianovo Ústí. Do posledního místa zaplněná Hernychova vila aplaudovala výjimečnému koncertu. Kdo nepřišel, může litovat!

„CO ČECH, TO HOKEJISTA. ALE NENÍ TO NĚJAKÁ TRAGÉDIE,“ VTIPKUJE PAVEL ŠPORCL

XI. festival Kocianovo Ústí povede poprvé z pozice uměleckého ředitele. K houslové soutěži nesoucí jméno slavného ústeckého rodáka má víc než srdečný vztah – jejím laureátem se stal před třiceti lety a předloni také zasedl v odborné porotě. V dalších letech by chtěl patrně nejnámější český houslový virtuos Pavel Šporcl pro její rozvoj udělat maximum. „Svoji účast cítím jako návrat k jakýmsi kořenům, na něž mám svými možnostmi a schopnostmi navázat a pečovat o ně. Je to obrovská motivace a jak jsem již zmínil: srdcová záležitost,“ říká mimo jiné v exkluzivním rozhovoru, který poskytl několik dní před začátkem hudebního svátku.

JAN POKORNÝ

PŘEDLONI, KDYŽ JSME SPOLU HOVOŘILI, JSTE SE CHYSTAL NA PREMIÉROVÉ ÚČINKOVÁNÍ V POROTĚ KOCIANOVY SOUTĚŽE. CO JSTE ŘÍKAL ÚROVNI VYSTUPUJÍCÍCH? ZMĚNILA SE NĚJAK OD ČASŮ, KDY JSTE NA „KOCIANCE“ SOUTĚŽIL VY SÁM?

Určitě. Celosvětově je úroveň houslové hry rok od roku lepší. Mladí jsou mnohem dál, než jsme byli v jejich věku my. Mnozí z nich nemají technický problém, metodika houslové hry dosáhla jakéhosi maxima. Viděl jsem to na Kociance, vnímám to i u svých žáků. Jsou dobří jak technicky, tak hudebně. Čím dál tím palčivější je tedy otázka, co bude dál?

POSLEDNÍ DVA ROKY BYSTE Z VAŠEHO POHLEDU HODNOTIL JAKO VYDAŘENÉ?

Ano, byly velice vydařené. Odehrál jsem mnoho krásných koncertů, včetně debutu v Carnegie Hall. Odjel dvě velice úspěšná turné, natočil krásná alba, obdržel Medaili za zásluhy. Posluchači na mé koncerty stále chodí. Jsem za to velmi vděčný, co víc si přát...

SEDĚT V POROTĚ A BÝT ŘEDITELEM FESTIVALU, TO JE DOST ZÁSADNÍ ROZDÍL. VÁHAL JSTE DLOUHO S PŘIJETÍM NABÍDKY A CO NAKONEC ROZHODLO?

Vůbec jsem neváhal. Díky svému někdejšímu pobytu v Ústí jsem měl možnost uvědomit si ten obrovský rozdíl v mém osobním vnímání tehdejšího ročníku festivalu i soutěže. Mám k Jaroslavu Kocianovi a jeho pokračovateli Václavu Snítilevi velmi silný a osobní vztah. Nesmírně si jich vážím a obdivuji je. A stejně tak bychom měli všichni k jejich odkazům a jménům přistupovat. Jméno Jaroslava Kociana i dalších českých houslistů minulosti by měl znát každý Čech a Kocianova houslová soutěž i hudební festival Kocianovo Ústí by v jeho tradici, odkazu i propagaci měly mít zásadní úlohu. Jsem moc rád, že se především

pan starosta Hájek zasloužil o změnu jak ve vedení soutěže, tak festivalu a dal mi důvěru, abych pomohl festivalu i soutěži povznést se do povědomí široké veřejnosti a dosáhnout respektu profesionálů. Věřím, že se to podaří.

POZICE ŘEDITELE FESTIVALU MÁTE TEDY JAKÉ PRIORITY?

Rád bych, aby na festival jezdili špičkoví umělci a houslisté nejen z Čech, ale i ze zahraničí. Pokud festivalový rozpočet dovolí, mým cílem je mít zde každý rok nějakou zahraniční houslovou hvězdu. Je to otázka jednání všech stran. Také bych rád příležitostně zařadil jakýsi oddechovější koncert, možná i odlišného žánru než je klasická hudba. Chtěl bych, aby o našem festivalu věděla celá republika, aby zahrnoval tak lákavé a kvalitní koncerty, aby za nimi jezdili posluchači co možná nejvíc zdaleka. Květnový termín je příhodný i pro výlety do Ústí a dobré koncerty by mohly nalákat do města vlastně i nové turisty. Je to samozřejmě běh na dlouhou trať, ale už letos jsem začal na tomto cíli pracovat. Zorganizoval jsem velkou tiskovou konferenci v Praze za účasti všech důležitých novinářů, kteří o kultuře píší, měl několik rozhovorů v rozhlase, do Ústí přijede i štáb České televize. Doufám, že moje vize budou naplněny, protože si to ústecké tradice svým úžasným přístupem a historií zaslouží.

BYL PRO VÁS VELKÝ PROBLÉM SPOJIT VLASTNÍ UMĚLECKÉ AKTIVITY S TOUTO SPÍŠE MANAŽERSKOU FUNKCÍ?

Vůbec ne. Pouze jsem přesunul některé původně plánované koncerty na začátku května. A pak jsem oslovil umělce a kolegy dle svého uvážení, a ti rádi pozvání na festival přijali.

PŘEJDĚME NYNÍ K PROGRAMU XI. FESTIVALU. V JEHO ÚVODU SE PO VAŠEM BOKU PŘEDSTAVIL SLOVENSKÝ AKORDEONISTA VOJTĚCH SZABÓ. MOHL BYSTE JEJ ÚSTECKÉMU PUBLIKU PŘIBLÍŽIT?

Vojtěch Szabó je jedním z našich nejlepších akordeonistů. Jeho umění i osobnost jsem poznal při spolupráci na několika našich společných koncertech. Slyšel jsem i jeho sólová vy-

stoupení. Vojtěch je umělec, kterého si nelze nevyšimnout, je do hudby absolutně ponořený. Po hudební stránce je opravdu vynikající. Jeho festivalový koncert byl složený především ze skladeb Astora Piazzolly a Richarda Galliana a samozřejmě nechyběl ani Jaroslav Kocian.

VELKÝM LÁKADLEM BUDE URČITĚ I VYSTOUPENÍ LAUREÁTA Z R. 1990, JÍMŽ JE ALEXANDR TOMESCU. POKUD SE NEPLETU, NĚJAKÝ ČAS JSTE SPOLU STUDOVALI, PŘIJÍZDÍ TEDY DO ÚSTÍ VÁS DOBRÝ ZNÁMÝ? A NA CO SE VE VAŠEM PODÁNÍ MŮŽEME TĚŠIT?

Každý rok se vynasnažím, získat do festivalového programu vynikajícího houslistu, ať už v minulosti spojeného se soutěží či jinou světovou hvězdu. S Alexandrem se známé ještě z dob našich amerických studií. Před dvěma lety jsme spolu dokonce odehráli turné po Rumunsku. Alexandr je skutečně skvělý houslista. V rámci svého koncertu v chrámu Nanebevzetí Panny Marie provede skladby pro sólové housle od Paganiniho, Bartóka a Prokofjeva. I na tomto koncertě se ukážu coby host. Pro návštěvníky koncertu spolu dokonce chystáme malé překvapení.

PÁTEČNÍ VRCHOL BY PAK MĚL V KOSTELE OBSTARAT VÁS PROJEKT S NÁZVEM BACHA NA ŠPORCLA. TATO SLOVNÍ HRÁČKA POCHÁZÍ Z VAŠÍ HLAVY? MUSÍ SE UZNAT, ŽE MÁ ŠMRNC.

Jinou variantu tohoto názvu vymyslel a mně následně propůjčil dirigent Roman Válek, který pořádá v Brně se svým Czech Ensemble Baroque cyklus Bacha na Mozarta. Právě s jeho ansámblem dobových nástrojů jsem připravoval loňské bachovské turné. Roman Válek mi nabídl, že by se mohlo jmenovat Bacha na Šporcla. A já název rád přijal. Od té doby se moje bachovské programy takto jmenují. Do letošního ročníku festivalu jsem ho zařadil i proto, že Jaroslav Kocian byl vyhlášený bachovský interpret a jeho hudbu miloval stejně jako já. V Ústí nad Orlicí tento program provedu společně s Collegiem českých filharmoniků. Zahrajeme oba Bachovy koncerty pro housle, smyčce a basso continuo a mezi nimi provedu sám Partitu d moll pro sólové housle se slavnou Ciacconu.

PATŘÍ BACH MEZI VAŠE OBLÍBENÉ AUTORY, NEBO MÁTE JINÉ? LZE VŮBEC UVÉST JEDNOHO NEJMILEJŠÍHO, NEBO BYSTE MUŠEL Z KAŽDÉHO OBDOBÍ VYBRAT ALESPON JEDNO JMÉNO?

Bach je otcem všech skladatelů klasické hudby a jeho hudba je pro mne základem veškeré klasické hudební literatury. Já osobně jeho hudbu miluji. Vloni se mi splnil sen: nahrál jsem všechny jeho slavné Sonáty a partity pro sólové housle, které považuji za nejdůležitější houslové dílo vůbec. Nádherná až meditativní hudba, která se absolutně nedá překonat.

DOSLECHL JSEM SE, ŽE SE SNAŽÍTE SOUTĚŽI POMÁHAT TAKÉ SPONZORSKY. ZAJÍMALO BY MĚ TEDY, ZDA JE TĚŽKÉ DNES HODNOTNĚ CENY A SPONZORSKÉ DARY OBSTARÁVAT?

S funkcí uměleckého ředitele festivalu jsem se současně stal také patronem soutěže. Už jen proto, jak moc mi Kocianova houslová soutěž dala. Pomáhám, věřím, že se mnohé podařilo vylepšit, dotáhnout i získat nové ceny. Zkrátka připravit soutěž ještě atraktivnější. Nechceme, aby ceny byly jen o penězích, ale hlavně o odměnách, které dětem pomohou v jejich vývoji. Tradiční cenou je koncert s orchestrem pro laureáta, ale i další ceny souvisejí s hrou na housle: struny, noty, hudební pomůcky. Pro letošní rok se podařilo nově domluvit i profesionální studiovou nahrávku pro laureáta, vystoupení na mém koncertě pro nejlepšího českého účastníka a v jednání jsou další koncertní příležitosti, které si tito mladí talentovaní houslisté zaslouží. Myslíme si, že právě tyto pozornosti a ocenění jsou pro děti v tomto věku nejdůležitější. Snažíme se také, aby cenu nedostávali jen vítězové. Máme drobné maličkosti pro všechny účastníky soutěže. S paní ředitelkou Lipenskou se budeme do budoucna snažit o to, aby byla Kocianka soutěží rodinného typu. Aby se na ni všichni účastníci cítili jako doma, vzpomínali a rádi se vraceli.

KDYŽ TO TROCHU ODLEHČÍM, USNADŇUJE JMÉNO PAVEL ŠPORCL VYJEDNÁVÁNÍ S MEČENÁŠÍ? PŘECI JEN JSTE SPOLEČENSKY ZNÁMÁ OSOBNOST A TO I MEZI LIDMI, KTERÍ SE JINAK O KLASICKOU HUDBU PŘILÍŠ NEZAJÍMAJÍ.

Samozřejmě, že to pomáhá. Ale bez dobrého nápadu, který případně partnery osloví, to jde obtížně s jakýmkoli jménem.

A KDYŽ JSME U SPOJENÍ KLASICKÁ HUDBA, POUŽÍVÁTE JEJ, NEBO DÁVÁTE PŘEDNOST SPOJENÍ VÁŽNÁ HUDBA? COBY ŠPIČKOVÝ INTERPRET TOTIŽ VÁŽNÝM DOJMEM, ALESPON NA MNE, NEPŮSOBÍTE.

Aniž bych si chtěl jakkoli přivlastňovat nějakou zásluhu, věřím, že pojem klasická hudba se u nás vžil díky mé neutuchající snaze zavést jej do obecné mluvy. Za svůj umělecký život jsem napsal desítky článků a udělal stovky rozhovorů. Z počátku všichni redaktoři užívali pojem vážná hudba. A já jsem ho neúnavně odstraňoval a nahrazoval ho souslovím klasická hudba, i když se jím to mnohdy nelíbilo. Byl jsem v tom absolutně striktní a zásadový. Po nějakém čase tato snaha nabrala správný směr a označení klasická hudba začali používat dokonce i moji kolegové. Jsem za to moc rád, neboť klasická hudba není v žádném případě výhradně vážná. Někdy samozřejmě ano, ale mnohdy je i veselá, lyrická, rytmická: má zkrátka nepřeborné množství barev a odstínů.

JE ZNÁT, ŽE KE KOCIANOVĚ SOUTĚŽI MÁTE SRDEČNÍ VZTAH A ŽE VIDÍTE JEJÍ PŘÍNOS PRO MLADOU ČESKOU HOUSLOVOU GENERACI. V JAKÉ SE PODLE VÁS AKTUÁLNĚ NACHÁZÍ KONDICI? MÁME TALENTY, KTERÉ MOHOU PRORAZIT DO SVĚTA?

Ke Kociance mám opravdu srdečný vztah. Po čtyřech úspěšných účastech jsem nakonec soutěž vyhrál a stal se jejím laureátem. Díky Kociance jsem se také seznámil s panem profesorem Václavem Snítilem. Ten mne pak provázel mým studijním životem na konzervatoři i AMU. Hodně mě naučil, vděčím mu za mnohé. Čeští muzikanti byli vždy vynikající a čeští houslisté neméně. I v dnešní době se najde mnoho talentů. Proto je dobře, že podobné soutěže existují. Nadaní a zapálení vrstevníci si mohou porovnat svůj um, naučit se něco nového, podělit se o své zážitky, nasát atmosféru mezi dětmi a mladými lidmi se stejným ušlechtilým zájmem.

NEDÁVNO PŘENÁŠELA STANICE ART VYSTOUPENÍ VÁCLAVA HUDEČKA S MLADÝMI „ESY“ – JOSEFEM ŠPAČKEM, PETREM MICHALÁKEM A JANEM MRAČKEM. MĚL JSTE MOŽNOST TENTO KONCERT ZHLÉDNOUT, CO O TĚCHTO INTERPRETECH SOUDÍTE?

Já jsem dokonce na tom koncertě byl. Byl velmi hezký. Skoro všichni tito jmenovaní houslisté prošli KHS, nebo ji dokonce vyhráli.

ZAJÍMAL BY MNE TAKÉ VÁS NÁZOR NA ÚROVEŇ A AKTIVITY ČESKÉ FILHARMONIE. DOST ČASTO SLÝCHÁVÁM, ŽE POD ŠÉFDIRIGENTEM A HUDEBNÍM ŘEDITELEM JIŘÍM BĚLOHLÁVKEM ŽIJÍVÁ ŠTASTNÉ OBDOBÍ.

Jiří Bělohlávek je samozřejmě vynikající dirigent. Dění v České filharmonii se díky jemu i schopnému vedení konečně stabilizovalo. Jiří Bělohlávek nedávno oslavil sedmdesátku, a tak mu hlavně popřejme hodně pevného zdraví. Česká filharmonie má dnes mnoho příležitostí jak reprezentovat českou kulturu v zahraničí. Je-li tento orchestr vnímán a hodnocen dobře, je to velké plus pro všechny české muzikanty.

POŘEKADLO PRAVÍ, ŽE CO ČECH, TO MUZIKANT? PLATÍ TO PODLE VÁS I V 21. STOLETÍ? JSME NÁROD HUDEBNÍ?

Spíš si v posledních letech říkám, že se toto přísloví proměnilo na: co Čech, to hokejista. Ale není to nějaká tragédie. Určitě i ústecká ZUŠ má plno a každý rok se hlásí noví žáčci. A to je moc dobře, neboť to znamená, že naši spoluobčané mají nějaký hudební základ či pozitivní vztah k muzice. Mnozí považují hudební základy za součást všeobecného rozvoje a přehledu, a tak tímto směrem podporují duchovní rozvoj svých dětí ve všech oborech, které dnešní výuka ZUŠ nabízí. Věřím, že i základy tohoto uměleckého vzdělání ovlivní celkově hodnoty člověka, jeho chování, cit, vnímání, vzájemnou úctu i smysl pro povinnost od útlého dětství.

A JSME NÁROD KULTURNÍ? NEMOHU SE TOTIŽ OBČAS UBRÁNIT DOJMU, ŽE JSOU VIDĚT SPÍŠE NAŠE STINNÉ STRÁNKY...

Národ kulturní nepochybně jsme. Dokonce máme i vlády, které kulturu podporují, i když se to na první pohled nemusí zdát. Mnohé kolem nás by jistě mohlo být lepší: mělo by být ve společnosti daleko více vzorů, ke kterým by mladí vzhlíželi a chtěli se jim ve svých zájmech co možná nejvíce přiblížit. V oblasti klasické hudby jsme na tom z mého pohledu poměrně dobře. I když výsledky nejsou vůbec snadné a stojí mnoho úsilí. V porovnání se západními zeměmi máme hodně orchestrů, mnoho komorních ansámbků, hodně hudebně zaměřených škol. Naštěstí u nás kultura všeobecně stále dobře funguje.

JAK JSOU PODLE VÁS ČEŠI VNÍMANÍ V ZAHRANIČÍ? ZAJÍMALA BY MĚ V TOMTO OHLEDU ZEJMÉNA VAŠE AMERICKÁ ZKUŠENOST...

Bohužel v Americe mnohdy vůbec existenci České republiky netuší. Nevědí, kde vůbec leží. Ale znají Prahu, někdy Švejska, Havla a samozřejmě Jágra. Ale zdaleka ne všichni, protože hokej není v žádném případě nejoblíbenější sport. Nicméně když řeknete Dvořák, tak vědí. Mnoho Američanů Prahu navštívilo. Je pro ně magickým městem, vnímají její genios loci. Dvořákova Novosvětská symfonie je pro ně takřka americkým národním pokladem. Myslím, že nás vnímají dobře právě díky naší kultuře a její bohaté historii.

PŘED DVĚMA LETY JSTE V ROZHOVORU UVEDL, ŽE VAŠE SETRVÁNÍ S KOCIANOVOU SOUTĚŽÍ ZÁLEŽÍ NA MNOHA ASPEKTECH. NEBUDU SE PTÁT, O JAKÉ JDE, SPÍŠ BY MĚ ZAJÍMALO, ZDA JIŽ MÁTE V TĚTO VĚCI JASNO?

Na několik aspektů jsme během našeho povídání už narazili. Kdybych neměl jasno, určitě bychom neprováděli tento rozhovor. Je pro mne opravdu obrovská čest být v Ústí nad Orlicí a být součástí jak festivalu Kocianovo Ústí, tak Kocianovy houslové soutěže. Svoji účast cítím jako návrat k jakýmsi kořenům, na něž mám svými možnostmi a schopnostmi navázat a pečovat o ně. Je to obrovská motivace a jak jsem již zmínil: srdcová záležitost. Těším se na společnou práci s celým vedením města i s celým týmem. Doufám, že se nám společně podaří připravit soutěž i festival tak, aby se k nám vraceli a přibývali soutěžící z celého světa a návštěvníci festivalu měli překrásné zážitky z kvalitních koncertů. Abychom se v tomto duchu společně starali o významný odkaz velké české osobnosti: Mistra Jaroslava Kociana.

POSTUPUJÍCÍ DO 2. KOLA II. KATEGORIE

Daniel Matejča
ZŠ a ZUŠ Jabloňová Liberec

Emujin Enkhbaatar
Music and Dance College, Mongolia - Belkh

Matija Spasojević
School for musically gifted children Čuprija, Serbia

Gila Kilcher
Konservatorium Winterthur, Switzerland - Thalwil

Leonid Sokolov
Children's musical school "Alexandrov", Russia - Saint Petersburg

Veronika Jugasová
ZUŠ Jižní Město, Praha 4

Maralgoo Tsogtbayar
Music and Dance College Ulaanbaatar, Mongolia - Bayanzurkh

Eliška Klímová
ZUŠ B. Jeremiáše, České Budějovice

ANKETA II. KATEGORIE

ELIŠKA KLÍMOVÁ

1. Jak je hezká cihlová budova hudebky.
The beautiful building of the music school.
2. Asi dva nebo tři měsíce, jakmile jsem dostala noty. Byla jsem ještě na jiných soutěžích, kde jsem si to vyzkoušela zahrát.
About two or three months, right when I got the music sheet.

I have also attended other competitions, where I could rehearse for this one.

3. V Budějovicích máme každou středu koncerty, abychom si to přehráli před lidmi. Tam se to naučíme a potom jezdíme I na další soutěže, které jsou každý rok jiné.
In Budějovice, we have a concert every Wednesday, so we can I performing in front of people. We can rehearse like that and then we attend other competitions, there are different ones every year.
4. Ještě zatím nevím.
I don't know just yet.
5. Moc chyb jsem tam asi neudělala, ale nejsem si jistá.
I didn't do many mistakes, but I'm not sure.

GILA KILCHER

1. Město je velice zajímavé, líbí se mi tahle budova.
It's a very interesting place here and I think it's a very nice building.
2. Ano, ale nevím jak dlouho přesně.
Yes, but I don't really know how long.
3. Letos jsem se účastnila pár soutěží, ale tahle je z nich největší.

I have attended a few competitions this year but this is the biggest one.

4. Ano.
Yes.
5. Nemám tušení, protože jsem tu nikdy nebyla a nevím, co očekávat.
I don't know, because I have never been here and I don't know what to expect.

MATIJA SPASOJEVIĆ

1. Dorazili jsme do Ústí jen před pár dny a hned jsme zamířili do hotelu, jelikož pršelo. Neměli jsme tedy možnost prozkoumat moc město.
We arrived just a couple of days ago and we went straight to the hotel, because it was raining so we didn't have the chance to

discover the city much.

2. Ano, připravoval jsem se docela dlouho – dva a půl měsíce.
Yes, I prepared for quite a long time – two and a half months.
3. Dvakrát do roka se účastním domácích soutěží. Tohle je moje první soutěž mimo Srbsko. Naše hudební škola také pořádá mnoho koncertů, těch se účastním často.
Twice a year, I attend competitions inside the country. This is my first competition outside of Serbia. Our music school also has a lot of concerts and I attend those a lot.
4. Ano.
Yes.
5. Ano, věřím, že bych mohl postoupit, a jsem spokojen s mým výkonem.
Yes, I believe I can pass and I am satisfied with my performance.

1. CO VÁS V ÚSTÍ ZAUJALO?
WHAT DID YOU FIND INTERESTING IN ÚSTÍ?

2. PŘIPRAVOVAL/A JSTE SE DLOUHO NA TUTO SOUTĚŽ?
DID YOU PREPARE FOR THIS COMPETITION FOR A LONG TIME?

3. JAK ČASTO SE ÚČASTNÍTE SOUTĚŽÍ NEBO KONCERTŮ A KDE?
HOW OFTEN AND WHERE DO YOU ATTEND COMPETITIONS OR CONCERTS?

4. CHTĚL/A BYSTE BÝT V BUDDUCNU SLAVNÝ PROFESIONÁLNÍ HOUSLISTA?
WOULD YOU LIKE TO BE A FAMOUS PROFESSIONAL VIOLINIST IN THE FUTURE?

5. JSTE SPOKOJEN/A SE SVÝM VÝKONEM? STAČÍ TO PODLE VÁS NA POSTUP?
ARE YOU SATISFIED WITH YOUR PERFORMANCE? DO YOU THINK IT'S GOOD ENOUGH TO GET INTO THE 2ND ROUND?

LEONID SOKOLOV

1. Myslím, že je tu hodně zajímavých možností a město je moc pěkné. Všechny domy jsou krásné. Jsou tu pestré barvy a výjimečné věci. Je to opravdu moc krásné město.
I think, there is a lot of interesting choices here and this

town is very nice. All the houses are very beautiful. There are some special colours and special things. I think it is a very beautiful town.

2. Myslím, že ano, ale nevím jak dlouho.
I think yes, but I don't know for how long.
3. Tento rok asi šestkrát za jeden měsíc – duben. V jiných letech asi dvacetkrát do roka.
This year six times in one month - in April. In other years about twenty times a year.
4. Ano, samozřejmě.
Yes, of course.
5. Jsem si jistý asi na šedesát procent.
I am sure for like sixty percents.

ANKETA III. KATEGORIE

KLÁRA ZAYKOVA

1. Ano, určitě to bylo víc, ale ne o moc, jen o půl hodinky.
Yes, it was definitely more but not much. Only about half an hour.
2. Ano, bez problému.
Yes, without a problem.
3. Určitě Antonína Dvořáka.

Antonín Dvořák.

4. Ano, hodně. Pomáhá mi hlavně brácha, dokáže mě uklidnit.
Yes, a lot. My brother helps me, he makes me calm down.
5. Nemyslím, že se mi povedla, ale nebyla tak těžká.
I don't think I did it well but it wasn't that hard.

MAGDA ROUTOVÁ

1. Když mám lekci, tak přibližně tři hodiny, když ne, tak dvě. Před soutěží jsem se připravovala intenzivněji.
About three hours per day when I have a lesson. If I don't have a lesson, then two. I was preparing more intensively before the competition.

*2. Ano.
Yes.*

3. To asi ne, ale jednou jsem hrála koncert od G. B. Viottiho a to se mi moc líbilo.
No but I played a concert by G. B. Viotti and I liked it.
4. Pomáhá mi paní učitelka a trému mám vždycky.
I am always nervous. My teacher helps me.
5. Jestli se mi povedla, to posoudí paní učitelka, ale určitě bych to zvládla lépe.
My teacher will say if I was good. But I think I could be better.

MOINA TOPALOVÍČ

1. Nevím, cvičím každý den hodně. Trávím mnoho času se svými houslemi.
I don't know, I practice every day a lot. I spend a lot of time with my violin.
2. Ne. Bylo to hodně náročné, ale mé známky jsou dobré.

No. It was very hard, but my grades are okay.

3. Ne, myslím, že všichni jsou něčím speciální.
No, I think all of them are just special in their own way.
4. Nebyla jsem nervózní.
I wasn't nervous.
5. Ano, bylo to náročné. Na první pohled vypadají jednoduše, ale jsou těžké.
Yes, it was difficult. On the first sight it seems easy, but it is difficult.

I didn't do many mistakes, but I'm not sure.

POSTUPUJÍCÍ DO 2. KOLA III. KATEGORIE

Miona Topalović
Mokranjac Beograd, Serbia

Hana Jasanská
ZUŠ Jaroslava Kociana Ústí nad Orlicí

Ayalguun Bayarbaatar
Music and Dance College Zaluuchuud, Mongolia

Klára Zaykova
Gymnázium a Hudební škola hl. m. Prahy

Magda Routová
ZUŠ Řevnice

Sofija Glavičić
Josip Slavenski, Belgrade, Serbia

Natálie Garguláková
ZUŠ Kroměříž

Dana Bilichenko
Lviv Music Boarding School, Ukraine

1. KOLIK ČASU DENNĚ TRÁVÍTE HRANÍM? BYLO TO PŘED SOUTĚŽÍ VÍC NEŽ OBVYKLE?
HOW MUCH TIME DO YOU USUALLY SPEND PLAYING THE VIOLIN? DID YOU PRACTISE MORE BEFORE THE COMPETITION?

2. ZVLÁDAL/A JSTE PŘÍPRAVU NA SOUTĚŽ SPOLEČNĚ SE ŠKOLOU?
DID YOU MANAGE TO GET READY FOR THE COMPETITION AND BE ACTIVE AT SCHOOL IN THE SAME TIME?

3. MÁTE NĚJAKÉHO OBLÍBENÉHO HUDEBNÍHO SKLADATELE?
DO YOU HAVE ANY FAVORITE MUSICAL COMPOSER?

4. MÁTE TRÉMU? CO VÁM POMÁHÁ NEBÝT NERVÓZNÍ?
WERE YOU NERVOUS? WHAT HELPS YOU WHEN YOU'RE NERVOUS?

5. BYLA POVINNÁ SKLADBA TĚŽKÁ? Povedla se vám?
WAS THE SET PIECE DIFFICULT? HOW DID YOU DO?

SOFIJA GLAVIČIĆ

1. Cvičím tolik, kolik potřebuju. Záleží na tom, jestli budu mít soutěž nebo jen své obvyklé hraní, ale trénuji hodně, protože si myslím, že je to potřeba.
Well, I practice as much as I need. It depends if I'm going to have a competition or I practice just for my usual playing,

but I practice a lot, because I think I need to.

2. Ano. Myslím, že mi to jde celkem dobře ve škole.
Yes, I think I'm doing pretty well at school.
3. Vždy se mi líbí skladatel, od kterého hraji skladby, ale obzvláště miluju Bacha, Mozarta, Mendelssohna, všichni jsou úžasní. Jsou skvělí a výjimeční.
I always love the composer I'm playing, but I especially love Bach, Mozart, Mendelssohn, they are all fantastic. They are all great and special.
4. Moc ne. Snažím se nebýt nervózní a přemýšlet o pozitivních věcech a o mých úspěších z minulosti za posledních sedm let, co hraju. To mě dělá šťastnou a sebevědomou.
Not much. I'm trying not to be nervous and just think about positive things and the things I did in my past for the seven years I'm playing. That makes me feel happy and confident.
5. Bylo to skvělé, mně osobně se to moc líbilo, ale ano, musela jsem cvičit hodně. I tak to bylo super.
It was great, I like it myself, but yes, I did have to practice a lot. It is great though.

KOCIANOVO ÚSTÍ 2016

VYKROČILO V RYTMU

TANGA

„ZAHRÁT JINAK NEŽ
OSTATNÍ A UPOUTAT
POZORNOST!
DŮLEŽITÁ JE ORIGINALITA!“

Jedenáctý ročník festivalu Kocianovo Ústí zahájil v Hernychově vile 1. festivalový koncert s názvem „Na začátek trochu netradičně“. Představil se v něm Vojtech Szabó, akordeonista ze Slovenska, žijící od roku 2009 v České republice. Hostem jeho programu byl houslista Pavel Šporcl.

Na úvod pozdravil diváky organizační ředitel KHS a festivalu Karel Pokorný. Po jeho krátkém projevu zazněly první tóny skladby, která byla symbolickým pozdravem obou umělců soutěží a ústecké hudební tradici – Melodie Jaroslava Kociana. Citlivá interpretace Pavla Šporcla, který v Kocianových skladbách nese dál tradici přímého Kocianova žáka a svého učitele, prof. Václava Snítily, za netypického doprovodu akordeonu se pro zasvěcené posluchače stala cenným přírůstkem do jejich hudebního památníku.

PŘIŠEL, VIDĚL, ZVÍTĚZIL

Po úvodní poctě Jaroslavu Kocianovi přišel na řadu sólový akordeonový recitál Vojtecha Szabóa, se kterým pro Oušťáky dosud neznámý umělec, krátce řečeno, „přišel, viděl a zvítězil“. Programu vévodily skladby Astora Piazzolly a Richarda Galliana a domino-

valo především tango, v programu doplněné dalšími energickými tanečními styly jako bossa nova, foxtrot, nechyběl ani odkaz na francouzský šanson. Hned v úvodním baladickém Oblivionu A. Piazzolly si každý divák musel uvědomit mimořádnou akustickou vhodnost sálu Hernychovy vily s jeho až kostelním dozvukem, vibrací zvuku a zároveň komorním rozměrem, zajišťujícím bezprostřední kontakt s vystupujícím umělcem. Ve virtuózním Tangu pour Claude (i dalších skladbách) Vojtech Szabó donutil diváky až zatajit dech svou technikou i hudebním nadhledem. Kaskády tónů vedl jako dobrý pastevec pohromadě, strmými místy se tóny prohnaly jednou jako smršť, jindy se skotačením, ale žádnou ovečku nenechal utéci, někde hnal své stádo tónů skutečně o překot, aby ho

vzápětí nechal citlivě vydechnout, pokochat se dosaženými výšinami, panoramatikou pohledu...

DLOUHOTRVAJÍCÍ POTLESK

V recitálu zaujal Vojtech Szabó především svými improvizacími schopnostmi. Jednotlivými běhy pravé ruky připomínal špičkové jazzové klavírní hráče, s přihlídnutím ke všem finisám akordeonové hry, zároveň však dokázal zaujmout barevností akordů i výsledným zvukem nástroje. Skutečnou lahůdkou pak byla skladba A. Piazzolly Ave Maria pro housle a akordeon, kterou Pavel Šporcl uvedl jako jednu z nejkrásnějších skladeb svého repertoáru. Díky vynikající akustice sálu a vhodnému rejstříkování akordeonu došlo ve finále skladby k tak dokonalému souznění obou nástrojů, že se objevila až nová zvuková kvalita. Melodické tóny obou hráčů jako by se objaly a rozletěly se někam do kopule budovy a pak zpět k posluchačům. Tóny hudby jako by začaly žít svým vlastním životem a jejich spontánní rezonance daná neopakovatelnými uměleckými i fyzikálními faktory jako by šla do duchovní hloubky, tam, kde se svět hudby dotýká světa jiných rozměrů. Bravo!

Finální Libertango bylo tečkou za hudební hostinou, kterou Pavel Šporcl připravil jako úvodní menu pro Kocianovo Ústí. I skeptik, který tento koncert neviděl a poušměje se nad touto recenzí plnou chvály, musí připustit, že logika věci jasně mluví o tom, že na úvod své nové funkce umělecký kredit Pavla Šporcla i jeho chuť „předvést se“ ve městě, „kam jezdí jako domů“ (citace) jasně svědčí ve prospěch výše napsaného. A kdo vsadil na tento koncert, byl více než spokojen. Nadšené publikum zcela zaplněné Hernychovy vily odměnilo umělce dlouhotrvajícím potleskem za mimořádný zážitek.

Mirek Němec

Držitel či držitelka nejvyššího ocenění z Kocianovy houslové soutěže je vždy po roce vítán s patřičnými poctami. Nejinak je tomu v případě nyní šestnáctileté studentky prvního ročníku Pražské konzervatoře **Pavly Tesařové**, jež se stala loni vítězkou IV. kategorie a zároveň držitelkou titulu Laureát 57. Kocianovy houslové soutěže. Ve středu večer aplaudovalo sympatické houslistce zaplněné Roškotovo divadlo, ještě před svým velkým koncertem a nedlouho po zkoušce s pardubickými filharmoniky poskytla ochotně rozhovor pro Zpravodaj Kocianova Ústí.

JAN POKORNÝ

RÁDI VÁS OPĚT PO ROCE VIDÍME V ÚSTÍ, VYPADÁ TO NA ŠTASTNÝ NÁVRAT?

Minulý rok se mi tu velmi líbilo, jsem nadšená, že se sem mohu vrátit a užít si to znovu. Moc se mi líbí, že soutěž dává laureátovi cenu v podobě zahajovacího koncertu s Komorní filharmonií Pardubice.

TATO CENA ALE OBNÁŠÍ ZNAČNÉ ÚSILÍ V PODOBĚ NĚKOLIKA ZKOUŠEK. CO JSTE PRO NÁVŠTĚVNÍKY STŘEDEČNÍHO KONCERTU PŘIPRAVILA?

Vybrala jsem si Čajkovského koncert D dur, protože se mi nesmírně líbí. Už můj dědeček, kterému je nyní přes osmdesát, chtěl, abych jej hrála. Je velice krásný, výjimečný svou ruskou zpěvností.

NÁCVIK S PARDUBICKÝMI FILHARMONIKY PROBÍHAL Z VAŠEHO POHLEDU BEZ PROBLÉMU?

Musím říct, že mě překvapilo, jak byli nesmírně ohleduplní a milí. Spolupracuje se i s nimi nádherně, je to úžasný orchestr. I dirigent Marek Prášil mě moc potěšil.

S UVEDENÝM ORCHESTREM ALE V MINULOSTI VYSTOUPILI I VÝRAZNĚ MLADŠÍ LAUREÁTI, NEDÁVNO DOKONCE Z I. KATEGORIE. PROTI NIM JSTE PŘECI JEN MNOHEM ZKUŠENĚJŠÍ, VYSTUPOVALA JSTE HNED S NĚKOLIKA ORCHESTRY, MŮŽETE TO NYNÍ ZÚROČIT?

Je důležité už praxi mít, nicméně tohle je další, krásná zkušenost. Víc než nervozitu cítím radost, strašně moc se těším.

VRAŤME SE NYNÍ K UDÁLOSTEM, KTERÉ VÁS DOWEDLY K LETOŠNÍMU KONCERTU, A TÍM BYL ZISK NEJVYŠŠÍHO OCENĚNÍ NA 57. ROČNÍKU SOUTĚŽE. V ÚSTÍ JSTE LONI NEBYLA POPRVÉ, VIDĚTE?

Byla jsem tu potřetí, chtělo by říct do třetice všeho dobrého. Už v devíti letech jsem získala první cenu v nejmladší kategorii.

KDYŽ JSTE PŘED ROKEM DOHRÁLA DRUHÉ KOLO, NAPADLO VÁS, ŽE TO BYL VÝKON LAUREÁTSKÝ?

Vůbec ne, překvapilo mě to hlavně z důvodu, že konkurence je zde obrovská. Letos se zde plánuji zdržet a poslechnout si účastníky letošní soutěže Pardubice.

A CO FESTIVALOVÉ KONCERTY, BUDETE JE STÍHAT? TEĎ NEMÁM NA MYSLI TEN STŘEDECNÍ!

Abych se přiznala, v pátek hraji v Havlíčkově Brodě, takže budu muset odjet. Ale střeďeční soutěžní den si s chutí poslechnu.

Z VAŠICH POSLEDNÍCH ÚSPĚCHŮ SE TAJÍ DECH, KROMĚ LAUREÁTSKÉHO TITULU NA „KOCIANCE“ SE TOTIŽ PYŠNÍTE TAKÉ OCENĚNÍM Z LETOŠNÍHO ROČNÍKU SOUTĚŽE CONCERTINO PRAGA. LOGICKY SE NABÍZÍ OTÁZKA: CO JE VÍC? A LZE VŮBEC POROVNÁVAT?

Kocianova houslová soutěž má tu výhodu, že se hraje živě, nabízí okamžité porovnání. Concertino je složitější, nahrává se předem ve studiu. V každém případě je to jiná, ale dobrá zkušenost.

V LETOŠNÍM ŠKOLNÍM ROCE JSTE NASTOUPILA NA KONZERVATOŘ, COŽ JE JISTĚ ZÁSADNÍ MOMENT. CÍTÍTE, ŽE JSTE OD LOŇSKÉHO TRIUMFU V ÚSTÍ UČINILA NĚJAKÝ POKROK, NEBO PODOBNÉ VĚCI NEŘEŠÍTE?

Doufám, že jsem nějaký pokrok od loňského vítězství na Kocianově soutěži udělala, to by měl ukázat i Čajkovského koncert.

VE TŘÍDĚ PAVLA KUDELÁSKA MÁTE ZA SEBOU PRVNÍ PŮLROK, JAKÝ Z VAŠEHO POHLEDU BYL?

Konzervatoř je výborná škola, mám tam spoustu kamarádů, moc se mi tam líbí. Pan profesor je naprosto úžasný, skvělý pedagog.

VY JSTE ALE NEPŘIŠLA NA PRAŽSKOU KONZERVATOŘ JAKO ÚPLNĚ TUČTOVÝ ŽÁK, JSTE OVĚNČENA ŘADOU TITULŮ. TAK MĚ NAPADÁ, NESVÁDÍ TO K TROCHU VYŠŠÍMU SEBEVĚDOMÍ?

(Dlouho se směje.) Myslím si, že ne, že mě tak okolí nevnímá. Moji kamarádi se muzice také věnují, chci slyšet jejich názor, podělit se s nimi o to, co mě zajímá.

SOUČASNÁ ČESKÁ HOUSLOVÁ SCÉNA JE PLNÁ MLADÝCH OSOBNOSTÍ. JE NĚKDO, KE KOMU ZVLÁŠTĚ VZHLÍŽÍTE?

Složitá otázka... ale myslím si, že třeba Josef Špaček hraje krásně, ráda chodím na jeho koncerty. Jen pro zajímavost, začínali jsme oba o společně profesorky. Stejně tak si nenechám ujít koncerty Jana Mrázka, Petra Matějčka. No a nesmím zapomenout na Václava Hudečka, na jeho akademii do Luhačovic každoročně jezdím.

CO VAŠE NEJBLIŽŠÍ PLÁNY DO BUDOUČNA?

Nechte mě chvíli přemýšlet... (směje se). Čeká mě se „sočrem“ (Symfonický orchestr Českého rozhlasu, pozn. autora) desátého června koncert v Rudolfinu, kde si jako laureátka Concertino Praga zahraju jako jediná Češka. Navíc pod taktovkou Libora Peška, což je pro mě ohromná šance. Pak mě čeká, opět v rámci Concertino Praga, jihočeský festival. O prázdninách se znovu chystám na akademii Václava Hudečka. Na podzim budu hrát opět se „sočrem“ koncert Josefa Slavíka a moll, dále koncerty s Jaroslavem Vodňanským a Václavem Hudečkem.

TAK NĚJAK TO ODPOVÍDÁ VAŠEMU ŽIVOTOPISU, KTERÝ JE UŽ NYNÍ NEOBYČEJNĚ BOHATÝ. DOČETL JSEM SE MIMO JINÉ, ŽE JSTE SI UŽ V DEVĚTI LETECH ZAHRÁLA NA PRAŽSKÉM HRADĚ. JAK SE MLADÁ HOUSLISTKA DOSTANE K TAKOVÉ ÚŽASNÉ PŘÍLEŽITOSTI?

To byl krásný Vivaldiho koncert spolu s Josefem Sukem. Dostala jsem se tam přes Hudební školu hlavního města Prahy.

ZÁVĚREM VÁS POŽÁDÁM O MALÝ TIP ČI SPÍŠE DOPORUČENÍ. O VAŠEM NÁSTUPCI BUDE JASNO V PÁTEČNÍCH PODVEČERNÍCH HODINÁCH. CO PODLE VÁS DRŽITELI NEJVYŠŠÍHO OCENĚNÍ ROZHODNE, ČÍM BY MĚL DISPOZOVAT?

Zahrát jinak než ostatní a upoutat pozornost. Důležitá je originalita. Důležitou součástí je také technika a zároveň muzikalnost.

PÁTEK 6. KVĚTNA 2016

9.00 2. KOLO III. KATEGORIE
VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ III. KATEGORIE 30 MINUT PO UKONČENÍ 2. KOLA

14.00 2. KOLO IV. KATEGORIE
VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ IV. KATEGORIE 30 MINUT PO UKONČENÍ 2. KOLA

19.30 KOSTEL NANEBEVZETÍ PANNY MARIE, 4. FESTIVALOVÝ KONCERT

ZPRAVODAJ KOCIANOVA ÚSTÍ 2016

58. ROČNÍK SOUTĚŽE A 11. ROČNÍK FESTIVALU

ŠÉFREDAKTOR: JAN POKORNÝ

REDAKCE: MIROSLAV NĚMEC, LIZAVETA PAULAVETS, KRISTÝNA
KLAZAROVÁ, HELENA DOMBAJOVÁ, ALŽBĚTA KUBOVÁ, DOMINIKA
HOFFMANNOVÁ

GRAFIKA: PAVEL BOLCEK

FOTO: MARTIN SYNEK, ADAM FALTUS, LUKÁŠ PROKEŠ

WEB: MARTIN SYNEK

KOREKTURY: EVA SUCHOMELOVÁ, MARYIA PAULAVETS

TISK: STŘEDNÍ ŠKOLA UMĚLECKOPRŮMYSLOVÁ ÚSTÍ NAD ORLICÍ

ŠOTEK OPĚT NA SCÉNĚ...

TENTOKRÁT V SOUTĚŽNÍ BROŽUŘE

Vážení příznivci Kocianova Ústí a čtenáři jeho zpravodaje, každý rok přibližně touto dobou se omlouváme za nějaký faktický či jiný nedostatek, který se objevil v oficiálních materiálech Kocianova Ústí. Letos se pomysluný šotek vetřel přímo do soutěžní brožury, konkrétně strany 45 s výsledky 57. ročníku Kocianovy houslové soutěže. Zde není uvedeno, že v I. kategorii získala 3. místo mongolská soutěžící Emujin Enkhbaatar. Dále ve III. kategorii je u soutěžícího Wiktora Dziedzice mylně uvedena 3. cena, ve skutečnosti získal 2. místo. Kromě toho mezi držiteli 3. ceny ve III. kategorii má být uvedena také domácí soutěžící Hana Jasanská. Za chybné údaje se vedení Kocianovy houslové soutěže v čele s její ředitelkou Lenkou Lipenskou omlouvá.

NOBODY'S PERFECT A.K.A. MISTAKES IN THE COMPETITION BROCHURE

Dear supporters of the Kocian's Ústí and readers of our newspaper, around this time every year, we usually apologize for some factual or another kind of error that appears in the official materials of the Kocian's Ústí.

This year the mistakes happened to appear right in the competition brochure, particularly on page 45, which contains the results of the 57th year of the Kocian's Violin Competition. It is not written there that in the first category a Mongolian competitor Emujin Enkhbaatar won the 3rd place. Then in the third category, there is a false information about a competitor Wiktor Dziedzic – he didn't win the 3rd prize but the 2nd. Furthermore, the holder of the 3rd prize is our home competitor Hana Jasanská.

The management of the KVC in the leading position with Lenka Lipenská apologizes for the false information.

KOCIANOVO ÚSTÍ

KOCIANOVO ÚSTÍ 2016 PODPORUJÍ

Henry gril Ing. Milan Veselý
Herbert Kögler
Móda U Zlatého Iva Marie Košťová
Expert Elektro
Trafičky Ivana Snítílová
Boutique Fleur Jiřina Veverková
Stavební servis A – Z s. r. o. Rozsocha
Ing. Jan Glatt

Ing. arch. Karel Blank
Mgr. Jana Filipová, notářka
JUDr. Josef Filip, advokát
Mgr. Ondřej Filip, advokát
JUDr. Věra Rittichová, advokátka
Kaja UnO

MVDr. Jan Šašek
Stapo spol. s r. o.
Ing. Rudolf Jonák
MUDr. Jitka Řezníčková
MUDr. Hana Prchalová
MUDr. Soňa Gabalcová
MUDr. Zuzana Brádková
MUDr. Jan Brádka
MUDr. Jan Nožička

Květiny Rosa Jan PirkI
Drogerie Duha s. r. o.
MUDr. Miroslav Blanař
Zlatnictví Tomáš Jurco
R-evolution Vlastimil Daněk
Cukrárna PUP

Zlatnictví Salaba
Süsserová Dana Česká Třebová
Knihkupectví Flétna
Café MAX s. r. o.
Stavební firma Stejskal
Galaxy Tour Miroslava Frimlová
Hotel Poprad Miroslava Frimlová

STŘEDNÍ ŠKOLA
UMĚLECKOPRŮMYSLOVÁ
ÚSTÍ NAD ORLICÍ

WWW.SSUP.CZ